

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Völner Pál ügyvéd által képviselt felperesnek a ... pártfogó ügyvéd által képviselt alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróságon 3.G.303.712/2004. szám alatt indult, és a Fővárosi Bíróság 1.Gf.75.397/2006/5. számú ítéletével befejezett perében az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

... pártfogó ügyvéd állam által viselt munkadíját 5.000 (Ötezer) forint + 1.000 (Egyezer) forint ÁFA-ban állapítja meg, és felhívja a Legfelsőbb Bíróság Költségvetési és Ellátási Főosztályát a fenti összeg kiutalására.

A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes jogelődje az alperessel kötött vállalkozási szerződés alapján homlokzatburkolási munkálatokat végzett a B., N.-i u. alatti ... Irodaházon. Az alperes 1997. február 13-án, illetve 1997. március 9-én 1.000.000 - 1.000.000 forint vállalkozói díjelőleget fizetett a felperesnek, aki 1997. szeptember 18-án 5.677.597 forint vállalkozói díjról kiállított számlát adott át az alperesnek. A számlában elírás következtében 11.135.597 forint ÁFA feltüntetésére került sor. Az alperes az 1997. október 9-én kelt levelében a műszaki átadás-átvételi jegyzőkönyvben rögzített mennyiségekkel kapcsolatban kifogást emelt, és az átadott 2.000.000 forint előlegre figyelemmel a tartozását 3.179.236 forintban ismerte el. Az alperes felhívására a R. K. Rt. 2000. május 30-án az alperest megillető 2.710.000 forint vállalkozói díjat a felperesnek fizette meg.

A felperes módosított keresetében 967.968 forint, és annak 1997. szeptember 26. napjától a kifizetés napjáig járó évi 20 % kamata, továbbá 1.447.808 forint tőkésített kamat és annak 2000. május 30.

napjától a kifizetés napjáig járó évi 20 % késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. 469.236 forint vállalkozói díjhátralékot elismert, azonban arra hivatkozva, hogy a felperesnek átadott összesen 2.000.000 forint előleget kölcsönnek tekinti, beszámítási kifogást és viszontkeresetet terjesztett elő, amelyben 4.407.734 forint megfizetésére kérte kötelezni a felperest, aki ellenkérelmében a viszontkereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletében összesen 2.405.400 forint és kamatok, valamint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest a felperes részére, míg ezt meghaladóan a keresetet és a viszontkeresetet elutasította.

A másodfokú bíróság jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és az alperest terhelő marasztalás összegét 469.326 forintra és annak 2004. március 26-tól számított törvényes kamataira leszállította. A jogerős ítélet értelmében a felperes nem tett eleget a számlaadási kötelezettségének, így az alperes késedelme mindaddig nem következett be, amíg a felperes késedelme fennállt. A másodfokú bíróság a felperes által a fizetési meghagyásban követelt 3.179.236 forintból levonta az R. Rt. által kifizetett 2.710.000 forintot, és az alperest az általa is elismert 469.326 forint vállalkozói díj és ezen összegnek a kereset indításától számított késedelmi kamatainak megfizetésére kötelezte. A bíróság az alperes viszontkeresetét arra figyelemmel ítélte alaptalannak, hogy az alperes nem bizonyította a 2.000.000 forint kölcsönként történt átadását. A bíróság megállapította, hogy ezen összeg kifizetése az alperes részéről vállalkozói díjként történt, és nem tekinthető kölcsönnek önmagában arra figyelemmel, hogy a felperes erről nem állított ki számlát.

A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a kereset elutasítását, a felperes viszontkereseti kérelme szerinti marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Ptk. 303. § (3) bekezdését a 2000. évi C. törvény 166. § (1) és 167. § (1) bekezdését, valamint a Legfelsőbb Bíróság Gazdasági Kollégiumának 66. számú állásfoglalását. Érvelése értelmében a felperes kereseti igénye az elmulasztott számlában lévő követelést nem foglalja magában, mivel a felperes számlát nem bocsátott ki, míg a kiállított számla helytelen adatokat tartalmaz, mivel abban a 2.000.000 forint előleg kifizetése nem került feltüntetésre, továbbá téves az ÁFA tartalom megjelölése is. Szerinte a felperes késedelme mind a mai napig fennáll, ezért jogszabályt sértve kötelezte a bíróság kamat megfizetésére. Sérelmezte a viszontkeresete elutasítását. Érvelése értelmében a felperes nem

tudta bizonyítani, hogy az általa átadott 2.000.000 forint lekönyvelése megtörtént. Szerinte, ha a felperes könyvelésébe ez az összeg nem került be, és ő erről semmilyen bizonylatot nem kapott, őt a kamat megilleti. Arra is hivatkozott, hogy a felperes a számlaadási kötelezettségének elmulasztásával jelentős kárt okozott neki.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

Alaptalanul sérelmezte az alperes a felülvizsgálati kérelmében a 469.326 forint vállalkozói díj és annak a kereset benyújtásától kezdődő időponttól számított kamatainak megfizetésére történt kötelezését.

A bíróság az alperes 8. sorszámú jegyzőkönyvbe foglalt elismerése alapján a Pp. 163. § (2) bekezdésének megfelelően jogszabálysértés nélkül állapította meg az alperest terhelő vállalkozói díjhátralékot 469.236 forintban.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott Legfelsőbb Bíróság GK. 66. számú állásfoglalásában a Legfelsőbb Bíróság kifejtette, hogy a jogosult soha nem a számlázással, hanem a termék átadásával, a szolgáltatás teljesítésével tesz eleget a kötelezettségének, és ezzel már megnyílik igénye az ellenszolgáltatás teljesítésének követelésére. Más kérdés, hogy a kamatigényét - számlaadási késedelem esetén - ezzel egyidejűleg nem érvényesítheti. Ebből az következik, ha a jogosult a keresetlevelében a teljesítéstől számított késedelmi kamatokat igényli is, a bíróság csak a kereset indítástól számított késedelmi kamatokat ítéld meg a felperesnek. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül, és a bírói gyakorlatnak megfelelően kötelezte az alperest a fizetési meghagyás benyújtásának időpontjától kezdődően késedelmi kamat fizetésére.

Alaptalanul kifogásolta az alperes a felülvizsgálati kérelmében a viszontkeresetének elutasítását is.

Az alperes 8/A/7. és 8/A/8. sorszám alatt csatolta a felperes képviselője által aláírt elismervényeket 1.000.000 - 1.000.000 forint átvételéről. Az 1997. február 13-án kelt elismervény egyértelműen tartalmazza, hogy az átvett összeg a Digital Irodaház homlokzati burkolási munkálatainak első részlete. Az alperes a 8. sorszámú jegyzőkönyvben a 2.000.000 forintot, mint "résztörlesztést" jelölte meg, és a 11. sorszámú jegyzőkönyvben is arra hivatkozott, hogy a 2 x 1.000.000 forintot vállalkozói díjelőlegként adta át a felperesnek, azonban mivel erről számviteli

bizonylatot nem kapott, ezt az összeget kölcsönnek tekinti, és ezért kéri annak visszafizetésére a felperes kötelezését.

A bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok helytálló és okszerű mérlegelése alapján, jogszabálysértés nélkül jutott arra a következtetésre, hogy az alperes 2.000.000 forint vállalkozói díjelőleget fizetett a felperesnek, és nem kölcsönt adott a felperes részére, ezért jogszabálysértés nélkül utasította el az alperes viszontkeresetét.

A kifejtettek értelmében a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (3) bekezdése szerint a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A pártfogó ügyvéd díjáról a 7/2002. (III.30.) IM rendelet alapján döntött. A 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében a feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2007. szeptember 27.

Dr. Fehér Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Bartal Géza s.k. előadó bíró, Dr. Kováts Rolandné s.k. bíró

A kiadmány hitelül: